

1. DEMOGRAFICKÉ ASPEKTY ŽIVOTA CIZINCŮ

Vymezení pojmu a pobytu cizince v ČR

Cizincem se rozumí fyzická osoba, která není státním občanem České republiky. Nabývání a pozbývání občanství ČR je řešeno zákonem č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, a dále zákonem č. 193/1999 Sb., o státním občanství některých bývalých československých státních občanů. 1. 1. 2014 vstoupil v platnost nový zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky. Tento zákon přinesl řadu změn, které se promítly i v číselných údajích o nabývání státního občanství za rok 2014 (tabulka 1-11.).

Výše uvedený zákon zavedl řadu nových právních institutů. Jednou z nejzásadnějších změn je, že tato nová právní úprava v plné míře umožňuje existenci dvojího státního občanství. Tato zásada se pak projevila i v rámci udělování státního občanství České republiky, když žadatelé o udělení státního občanství České republiky se již po 1. 1. 2014 nemusí vzdávat svého dosavadního občanství. Na sklonku roku 2013 pak Ministerstvo vnitra zaznamenalo zvýšený nárůst počtu žádostí o udělení státního občanství, které byly podány ještě podle zákona č. 40/1993 Sb. o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky. V roce 2014 pak paralelně Ministerstvo vnitra vedlo správní řízení o žádostech podle tohoto zákona i podle zákona nového.

Kromě udělení státního občanství České republiky dává nová právní úprava možnost získat státní občanství České republiky i tzv. prohlášením, kdy po splnění zákonných podmínek má cizinec na nabytí státního občanství České republiky právní nárok.

Do 31. 12. 2014 bylo ještě možno učinit rovněž prohlášení podle § 18a, § 18b a § 18c zákona č. 40/1993 Sb. o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, které se týkalo některých státních občanů Slovenska.

Prohlášení podle § 31, § 32, § 33 zákona o udělení státního občanství České republiky pak umožňují nabytí státního občanství České republiky bývalým státním občanům či jejich potomkům. Prohlášením podle § 34 získají státní občanství České republiky osoby, které jsou po 10 let v dobré víře, že státními občany České republiky jsou. Prohlášením podle § 36 mohou nabytí státní občanství děti, které jsou svěřeny do náhradní péče.

Početně nejvýznamnějším pak v roce 2014 bylo prohlášení podle § 35, které umožňuje nabytí státního občanství pro osoby, které se zdržují na území České republiky od deseti let svého věku, tzv. druhou generaci cizinců. Prohlášení lze činit mezi 18 až 21 rokem věku, díky přechodnému ustanovení § 73 zákona o státním občanství měli možnost do konce roku 2014 nabytí státní občanství České republiky i osoby starší. Právě tohoto prohlášení využilo mnoho cizinců, kteří již od dětství žili v České republice.

Pobyt cizinců v ČR se řídí zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, a zčásti také zákonem č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších úprav.

V Doporučeních OSN ke statistice zahraniční migrace z roku 1998 je pobyt v délce 3 měsíce až 1 rok považován za krátkodobý pobyt, který nezakládá změnu země obvyklého pobytu. Proto je tato kategorie v tabulkách zahrnována variantně - viz dále.

Vstup, pobyt a vycestování z území České republiky je v kompetenci Ministerstva vnitra, Ministerstva zahraničních věcí a Policie ČR. Cizinec může na území ČR pobývat přechodně nebo trvale. Důvody pro neudělení dlouhodobého víza nebo jiného povolení k pobytu (přechodnému i trvalému) jsou vymezeny zákonem. Ministerstvo zahraničních věcí rozhoduje o udělení krátkodobého víza (tj. víza k pobytu do 90 dnů), tato oblast je upravena nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), o prodloužení doby pobytu na krátkodobé vízum pak rozhoduje policie (odbor cizinecké policie). Policie (Ředitelství služby cizinecké policie) rovněž rozhoduje o udělení krátkodobého víza na hraničním přechodu.

K výrazné změně došlo k 1. 1. 2011, kdy vstoupila v platnost novela zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Na základě této změny došlo k přenesení působnosti v některých zásadních oblastech z policie na Ministerstvo vnitra, zejména jde o rozhodování o udělení dlouhodobého víza nad 90 dnů a dlouhodobých pobytů u občanů třetích zemí a o agendu přechodných pobytů u občanů EU a jejich rodinných příslušníků. Agenda trvalých pobytů byla na Ministerstvo vnitra převedena dříve, a to již od 1. 1. 2009.

Lze rozeznat následující kategorie cizinců pobývajících v ČR (dle zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů):

A. OBČANÉ ZEMÍ EU, NORSKA, ŠVÝCARSKA, ISLANDU A LICHTENŠTEJNSKA (ZKRÁCENĚ OBČANÉ EU ¹) A JEJICH RODINNÍ PŘÍSLUŠNÍCI

Rodinní příslušníci občanů EU, kteří sami nejsou občany EU a hodlají pobývat přechodně (déle než 3 měsíce) na území ČR společně s občanem EU, mají odlišný bytový režim od ostatních občanů třetích zemí (hlava IV. zákona č. 326/1999 Sb.).

1. občané zemí EU a jejich rodinní příslušníci, kteří jsou sami občané EU, bez potvrzení o přechodném pobytu nebo povolení k trvalému pobytu

Občané EU mohou na území ČR pobývat přechodně na základě průkazu totožnosti nebo cestovního dokladu, nemusejí disponovat žádným dalším povolením k pobytu. Musí však ohlásit místo pobytu na území policii do 30 dnů ode dne vstupu na území, pokud je předpokládán pobyt delší než 30 dní (povinnost se nevztahuje na ty, kteří tuto povinnost splnili u bytovatele).

2. občané zemí EU s potvrzením o přechodném pobytu a jejich rodinní příslušníci, kteří nejsou sami občané zemí EU, s povolením k přechodnému pobytu formou bytové karty

Potvrzení o přechodném pobytu občana EU se vydá na jeho žádost. Nejedná se o jeho povinnost – je to pouze jeho právo. Potvrzení usnadňuje občanům EU jednání s úřady, bankami a dalšími institucemi. Statistiky týkající se těchto osob budou do jisté míry nadhodnoceny. Při vystěhování těchto osob do zahraničí často nedochází k jejich deregistraci. Potvrzení o přechodném pobytu občana EU ani nemůže mít z důvodu evropské legislativy omezenou platnost.

Rodinní příslušníci občana EU, kteří sami nejsou občany EU a hodlají pobývat přechodně na území ČR společně s občanem EU, jsou povinni požádat Ministerstvo vnitra o povolení k přechodnému pobytu, tzn. o bytovou kartu rodinného příslušníka občana EU.

3. občané zemí EU a jejich rodinní příslušníci s povolením k trvalému pobytu

(i) Občan EU získá povolení k trvalému pobytu po 5 letech nepřetržitého přechodného pobytu.

(ii) Rodinný příslušník občana EU získá povolení k trvalému pobytu po 5 letech nepřetržitého přechodného pobytu.

(iii) Cizinec, který je nejméně 1 rok rodinným příslušníkem státního občana ČR, který je na území přihlášen k trvalému pobytu, nebo který je rodinným příslušníkem občana jiného členského státu EU, kterému bylo vydáno povolení k trvalému pobytu na území, získá povolení k trvalému pobytu po 2 letech nepřetržitého přechodného pobytu.

Průkaz o povolení k trvalému pobytu občana EU je vydáván s platností na 10 let. Rodinnému příslušníku občana EU je vydáván průkaz o povolení k trvalému pobytu s dobou platnosti shodnou s dobou platnosti průkazu vydaného občanu EU.

¹ V metodické části textu je používán zkráceně termín „Občané EU“, čímž jsou myšleni občané členských států Evropské unie a občané Norska, Švýcarska, Islandu a Lichtenštejnska. Tato definice vychází ze zákona 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. V tabulkové části je však rozlišováno mezi občany EU28 (členské státy EU) a občany Norska, Švýcarska, Islandu a Lichtenštejnska.

B. OBČANÉ ZEMÍ MIMO EU (ZKRÁCENĚ „OBČANÉ TŘETÍCH ZEMÍ“)

4. občané třetích zemí pobývající v ČR krátkodobě (obecně do 90 dnů) bez víz

Občané třetích zemí mohou na území ČR pobývat přechodně bez víza, stanoví-li tak přímo použitelný právní předpis Evropských společenství - nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni. Dále mohou občané třetích zemí pobývat na základě mezinárodní smlouvy, na základě nařízení vlády a v některých dalších případech vymezených v § 18 zákona č. 326/1999 Sb.

5. občané třetích zemí pobývající v ČR na základě krátkodobých víz do 90 dní

Seznam třetích zemí, jejichž občané jsou povinni mít při vstupu do schengenského prostoru (ČR je součástí tohoto prostoru) víza, je stanoven výše zmiňovaným nařízením Rady (ES) č. 539/2001.

6. občané třetích zemí pobývající v ČR na základě dlouhodobých víz nad 90 dní

Maximální platnost tohoto víza je 6 měsíců. Platnost víza nelze prodloužit, navazuje na něj povolení k dlouhodobému pobytu.

7. občané třetích zemí s povolením k dlouhodobému pobytu

Jde o povolení navazující na dlouhodobá víza, nebo v případech vymezených zákonem č. 326/1999 Sb. lze o toto povolení požádat i na zastupitelském úřadu ČR bez předchozího pobytu na základě dlouhodobého víza nad 90 dní; toto povolení je možné vydat i na dobu delší než jeden rok a lze ho prodloužit.

8. občané třetích zemí s povolením k trvalému pobytu

Občané třetích zemí mohou o trvalý pobyt požádat:

(i) Obecně po 5 letech nepřetržitého pobytu (započítává se doba pobytu na dlouhodobé vízum a povolení k dlouhodobému pobytu) v ČR. Zároveň se cizinci přízná právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropském společenství na území.

(ii) Po 4 letech nepřetržitého pobytu, a to cizinci, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany.

(iii) Bez ohledu na délku předchozího pobytu, pokud o trvalý pobyt cizinec žádá z humanitárních nebo jiných důvodů hodných zvláštního zřetele, v zájmu ČR nebo pokud o něj žádá nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě cizince s trvalým pobytem na území za účelem společného soužití rodiny.

9. cizinci s uděleným azylem

Úspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu pobývající v ČR; udělený azyl rozsahem práv a povinností odpovídá povolení k trvalému pobytu.

10. cizinci s udělenou doplňkovou ochranou

Úspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu pobývající v ČR. Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nespĺňuje důvody pro udělení azyl, je-li však v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy pro navrácení do státu, jehož je státním občanem, nebo na jehož území měl poslední trvalého bydliště. Udělená doplňková ochrana rozsahem práv a povinností téměř odpovídá trvalému pobytu – avšak s výhradou délky platnosti povolení k pobytu.

11. cizinci pobývající v ČR v rámci dočasné ochrany

Na základě zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců je možné poskytnout dočasnou ochranu na základě rozhodnutí Rady Evropské unie. Jedná se o opatření při hromadném přílivu občanů třetích zemí, např. v důsledku ozbrojeného konfliktu, živelné pohromy nebo soustavného porušování lidských práv v zemi původu, které by mělo chránit tyto osoby a poskytnout jim dočasné útočiště do doby odeznění kritické situace (doposud nebylo tohoto institutu využito).

C. OSTATNÍ CIZINCI (bez ohledu na státní příslušnost)

12. žadatelé o mezinárodní ochranu

Jedná se o cizince hledající ochranu před pronásledováním nebo hrozcí újmou. O mezinárodní ochranu mohou žádat všichni cizinci včetně občanů EU (žádost občana EU však bude shledána nepřipustnou).

13. žadatelé o dočasnou ochranu

Cizinci, kteří žádají o dočasnou ochranu podle zákona č. 221/2003 Sb. a o jejichž žádosti nebylo dosud rozhodnuto.

14. nelegálně pobývající cizinci v ČR

Např. cizinci pobývající v ČR po vypršení platnosti víz a povolení k pobytu nebo bez potřebných víz nebo povolení k pobytu apod.

Obsah kapitoly 1

V této kapitole se lze setkat s kategoriemi osob, které byly v seznamu na začátku textu zařazeny do oddílů A2, A3 (občané EU a jejich rodinní příslušníci s povolením k přechodnému a trvalému pobytu), dále B6, B7, B8, B9, B10, B11 (občané třetích zemí s vízem nad 90 dnů, s povolením k dlouhodobému pobytu, s povolením k trvalému pobytu, cizinci s uděleným azylem, s udělenou doplňkovou ochranou a cizinci v rámci dočasné ochrany) a dále C12 a C13 (žadatelé o mezinárodní ochranu a žadatelé o dočasnou ochranu).

Od roku 2009 je v tabulkách uváděna kategorie pobytu na 12 měsíců a déle, která zahrnuje cizince s trvalým pobytem a dřívější kategorii cizinců s povoleným dlouhodobým pobytem. Zmíněná kategorie je součástí Nařízení EP a Rady č. 862/2007, o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany, a statistiky za tuto kategorii jsou po členských zemích EU vyžadovány Eurostatem.

ČSÚ získává data o počtu cizinců z různých zdrojů – Ředitelství služby cizinecké policie ČR poskytuje data o počtech povolení k pobytu a víz nad 90 dní, jakožto správce Cizineckého informačního systému. Údaje o žadatelích o mezinárodní ochranu a osobách s uděleným azylem či doplňkovou ochranou jsou poskytovány Odborem azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra. Dalším zdrojem dat pro kapitolu 1 jsou údaje o nabytých občanstvích ČR Odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, která lze nalézt v tabulce 1-11. Důležitým zdrojem dat pro tuto kapitolu jsou i údaje demografické statistiky o demografických událostech cizinců (sňatek, narození, potrat, rozvod, úmrtí), které lze nalézt v tabulce 1-10. a grafu zařazeném do kapitoly.

Tabulky na počátku kapitoly (tj. 1-1. až 1-3.) vycházejí z počtu cizinců, který je ČSÚ poskytován Ředitelstvím služby cizinecké policie. V souladu s požadavky mezinárodních definic jsou pak v tabulkách 1-4., 1-5. a 1-6. k těmto údajům připočítávány i počty cizinců, kteří měli k příslušnému datu v ČR udělený azyl či doplňkovou ochranu. Tyto tabulky pak zobrazují celkový počet těchto cizinců (cizinci dle věty první tohoto odstavce a cizinci s uděleným azylem či doplňkovou ochranou), příp. uvádějí počty cizinců s tzv. povolením k pobytu v ČR (tj. celkový počet cizinců včetně osob s uděleným azylem či doplňkovou ochranou, bez cizinců s vízem nad 90 dnů - tyto osoby nesplňují podmínku délky pobytu nad 1 rok tak, jak je vyžadováno mezinárodními

definicemi). Tabulky **1-4.,1-5. a 1-6.** představují nejobecnější shrnutí základních typů pobytů cizinců v ČR a zároveň obsahují počty a podíly cizinců právě s těmito typy pobytů k příslušnému datu a vztah k obyvatelstvu ČR. Tabulka **1-7.** obsahuje celkový počet cizinců bez osob s uděleným azylem či doplňkovou ochranou v členění podle nejčastějších státních občanství a krajů. Následující tabulka **1-8.** pak poskytuje informace o věkové a pohlavní struktuře cizinců v ČR, s výjimkou osob s uděleným azylem či doplňkovou ochranou. V letošní publikaci je nově zařazena tabulka **1-9.** týkající se občanů třetích zemí s povoleným přechodným pobytem na území ČR podle účelu tohoto pobytu. Tabulka přináší údaje jak o celkových počtech těchto cizinců podle jednotlivých důvodů pobytu a pohlaví, tak i detailnější informace v členění podle nejčastějších státních občanství. Tabulka **1-10.** pak uvádí přehled o demografických událostech cizinců a poslední tabulka kapitoly, tabulka **1-11.**, je zaměřena na cizince, kteří nabyli státní občanství ČR.

Kategorie „pobyt na 12 měsíců a více“ zahrnuje cizince ze třetích zemí pobývající v ČR na základě povolení k trvalému nebo dlouhodobému pobytu a občany zemí EU, Norska, Švýcarska, Islandu a Lichtenštejnska pobývající v ČR na základě potvrzení o přechodném pobytu nebo povolení k trvalému pobytu. V uvedené kategorii nejsou tudíž zahrnuti cizinci pobývající v ČR na základě víz nad 90 dní.

Dvojitě čáry mezi sloupci znamenají zásadní změnu legislativy nebo statistické definice: K první zásadní změně došlo **v roce 2000 z legislativního hlediska** (počátek platnosti nového zákona o pobytu cizinců). Zatímco do té doby rozlišoval zákon trvalé, dlouhodobé (nad 180 dní) a krátkodobé (do 180 dní) pobyty, od počátku roku 2000 přestal existovat v zákoně termín dlouhodobý pobyt a povolení k dlouhodobému pobytu bylo nahrazeno vízem nad 90 dní.

Další změna následovala rok poté - **v roce 2001** a v tomto případě šlo o **změnu statistické definice obyvatelstva**. V návaznosti na Doporučení OSN ke statistice zahraniční migrace a na Sčítání lidu, domů a bytů začali být do obyvatelstva ČR zahrnováni i azylanti a cizinci pobývající v ČR na víza nad 90 dní, jejichž délka pobytu překročila 1 rok (do té doby bylo obyvatelstvo ČR tvořeno pouze osobami s trvalým pobytem na území).

K podstatné změně, a to **jak legislativní, tak definiční**, došlo **v roce 2004**. Legislativní změny souvisely hlavně se vstupem ČR do EU (bylo nutné vymezit dvě kategorie cizinců s různým pobytovým režimem v souvislosti s právem EU v oblasti volného pohybu osob). Dnešní legislativní podoba pobytového režimu je shrnuta v první části textu kapitoly.

K zatím poslední změně došlo od 1. 1. 2011. Na základě této změny došlo k **přenesení působnosti v některých zásadních oblastech z policie na Ministerstvo vnitra**, zejména jde o rozhodování o udělení dlouhodobého víza nad 90 dní a dlouhodobých pobytů u občanů třetích zemí a o agendu přechodných pobytů u občanů EU a jejich rodinných příslušníků. Agenda trvalých pobytů byla na Ministerstvo vnitra převedena dříve, a to již od 1. 1. 2009. Data obsažená v publikaci se vztahují k roku 2014 a tuto poslední legislativní změnu tedy reflektují. Přestože došlo k výše popsanému přesunu agendy na Ministerstvo vnitra, tak data jsou nadále poskytována Ředitelstvím služby cizinecké policie, které je ze zákona správcem Cizineckého informačního systému.

Od prosince 2011 došlo ke změnám v metodice zpracování dat z Cizineckého informačního systému. Na rozdíl od předchozího období jsou při výběru dat pro stanovení počtu cizinců s povoleným pobytem na území ČR použita nová kritéria. Cílem nových kritérií je zpřesnění statistických výstupů.

* * * * *

V roce 2014 dosáhl počet legálně pobývajících cizinců (tj. s vízy nad 90 dní nebo s některým z typů povolení k pobytu, včetně registrovaných občanů EU) 449,4 tisíce. Oproti roku 2013 to představovalo navýšení o 10 178 osob.

Cizinci pobývající na území ČR déle než rok tvořili většinu (98,6 %) z celkového počtu registrovaných cizinců. Ve srovnání s rokem 2013 se tak jejich podíl mírně zvýšil (z 98,1 %). Z hlediska členění podle typů pobytu je zřejmá převaha cizinců-držitelů povolení k trvalému pobytu

(250 tis.) nad cizinci zdržujícími se na území republiky na základě víza nad 90 dní a povolení k dlouhodobému nebo přechodnému pobytu (199, 5 tis.). Oproti roku 2013, kdy počty cizinců s trvalým pobytem poprvé v novodobé historii České republiky převýšily počty cizinců-držitelů některého z typu povolení k přechodnému pobytu, se tak tento rozdíl ještě prohloubil.

Zajímavé údaje přinášejí nově zařazené tabulky o cizincích z třetích zemí s povoleným přechodným pobytem podle účelu tohoto pobytu. Jednoznačně dominujícím účelem pobytu je zaměstnání a podnikání (48,3 %). S odstupem (s 27,1 %) následují rodinné důvody.

Občané Ukrajiny, Vietnamu a Mongolska jsou mezi těmi, kteří získávají povolení k přechodnému pobytu nejčastěji za účelem zaměstnání a podnikání. Účel pobytu „rodinné důvody“ je více zastoupen mezi občany USA, Číny, Koreje a Japonska. Účel pobytu „studium“ dominuje u občanů Kazachstánu. Téměř shodný podíl udělených povolení k přechodnému pobytu pak připadá na účel pobytu „studium“ a „zaměstnání a podnikání“ v případě občanů Ruské federace.

Podíl žen-cizinek se v posledních letech výrazněji nemění, v roce 2014 dosáhl přibližně stejné hodnoty jako v roce 2013, tj. 43,5 % z celkového počtu cizinců.

Věková struktura cizinců vykazuje oproti věkové struktuře majoritní populace určité odlišnosti, které lze vysvětlit převažujícími ekonomickými motivy migrace cizinců do ČR. Silně jsou zastoupeny zejména kategorie mladšího produktivního věku, tj. 30-39 let. V tomto věkovém rozmezí se v roce 2014 nacházelo 27,1 % všech legálně pobývajících cizinců (srovnatelná hodnota s rokem 2013). Meziročně viditelně poklesla kategorie nejmladšího produktivního věku, 20-29 let, a to z 18 % na 16,6 %. Dětská složka (0-19 let) tvořila v roce 2014 13,9 % (mírný nárůst z 13,7 % v roce 2013). Velmi nízký podíl v porovnání se strukturou populace ČR připadá na osoby v poproduktivním věku. V kategorii nad 65 let se v roce 2014 nacházela pouhá 4,5 % cizinecké populace, tj. o 0,4 p.b. více než v roce 2013.

Mezi cizinci převažují občané třetích zemí. Zastoupení občanů států EU se však neustále zvyšuje (z 32 % v roce 2010 na 41,1% v roce 2014). Mezi cizinci z třetích zemí (i celkově) nadále dominují Ukrajinci (104,2 tis.), následováni Vietnamci (56,6 tis.) a občany Ruské federace (34,4 tis.). Nejpočetnější skupiny z hlediska státního občanství mezi cizinci ze zemí EU představují Slováci (96,2 tis.), Němci (19,7 tis.) a Poláci (19,6 tis.)

V letech 2013-2014 se poněkud zmírnil meziroční úbytek u občanů Ukrajiny (pokles o 982 osob). Oproti roku 2013 však znovu poklesly počty občanů Vietnamu (o 738 osob). Naopak výrazný meziroční nárůst byl zaznamenán u občanů Slovenska (o 5,3 tis.), dále pak u občanů Ruska (o 1,3 tis.) a Německa (o 1,2 tis.). Obecně lze konstatovat, že počty registrovaných cizinců ze zemí EU v ČR v uplynulém roce i nadále rostly. Pokud jde o cizince ze třetích zemí, jejich počty se, až na určité výjimky (Rusko, Mongolsko), snížily nebo udržovaly na zhruba stejné úrovni, jako v roce 2013.

Z hlediska územního rozložení patří mezi regiony s nejvyšší koncentrací cizinců Hl. m. Praha a Středočeský kraj. Podíl cizinců registrovaných v těchto regionech dosáhl v roce 2014 zhruba stejné úrovně jako v roce předchozím, tj. 37 % (nárůst o 0,3 p.b.), resp. 13,3 % (nárůst o 0,1 p.b.). V pořadí z hlediska zastoupení cizinců dále následují kraje Jihomoravský (8,6 %) a Ústecký (7,1 %). Mezi regiony s nejnižší koncentrací cizinců patří naopak Kraj Vysočina (1,7 %), Zlínský kraj (1,8 %) a kraj Olomoucký (2,5 %).

V rozmístění cizinců však existují určité rozdíly podle státního občanství. Obecně nejatraktivnějším regionem je pro všechny cizince Praha. Občané Ukrajiny se dále více soustřeďují ve Středočeském a Jihomoravském kraji. Občané Vietnamu se kromě Prahy ve vyšší míře usazují také v česko-německém pohraničí. Atraktivními regiony pro občany Ruské federace jsou vedle Prahy i Středočeský a Karlovarský kraj. V rámci hl. m. Prahy je patrná vyšší koncentrace občanů Ukrajiny na území městského obvodu Praha 9 a Praha 4. Občané Vietnamu jsou pak ve větší míře soustředěni na území Prahy 4. Nejvyšší podíl občanů ruského státního občanství pak vykazuje Praha 5.